

Det här verket har digitaliseringen vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Den Swenske PATRIOTEN.

No. XV.

Et vigiles lucernas
Profer in lucem; procul omnis esto.

Clamor & ira

Horatius.

Drömde jag eller var jag waken? Jo, jag
var waken; Nei jag drömde; Jo, jag ma-
ste likvåhl ha varit waken; Nå lika mycket
då; I natt, då jag sof som båst, så börjades
där ett faseligit stoj, buller och syrjold på
gatan: Eeden är lös = = watn = = trumla = = hej = =
spring = = tsänta = = åkare = = brandmästare = =
natt = = Sprutan N:o = hej synda = = hvarf = =
tit = = nej = = dit = = fort åkare = = ur vägen = =
hoj = =

Jag blef illa wed; tänkte mig opp och ut; Men jag
hade intet wähl fått sättia fotē utur sången förr än brandt-
wakt kommer i dören och heder mig bli stilla; det har,
sade han, ingen ting at betyda. Den ärliga Mannen
hade läsit mitt Xk:te arck, och sikt deraf, at efter Pa-
trioten var så bekant med Spöken, så skulle han oft fun-
nen.

na fördrifwa dem. Men, tillrest skal du tro, där var wett
nog för ett Liverie hos min natt-gäst. När jag länar
mina ord åt hans goda mening, så blir det ett sådant
Samtal utas.

Brandw. Det måtte vara ett förgiftig tyg de
Roman-Böckren att vara Eld-fångde; hela detta bullret
kommer deraf, at en wiss Fröken, som gemenligen sitter
om nättren och kyssas i en Roman, har somnat öfwer
Boken; hvar igenom hennes stubb och Dormeuse &c.
kommit i fara och blifvit elden til rofs. Om det skulle
bli ett sådant buller utaf för hvar gång slike mina Ro-
man-Wärdar åro på wägen, så singe I ingen natt
säfwa i fred. Men jag wet väl hwaraf det kommer alt
ihop; det är ett spöke = * * ja; Gud wet om jag iörs
tala om = = =

Patriot. Såg man; men huru kan jag hjälpa
dig?

Brandw. Jo, jo kan ni så: det är ett underli-
git spöke, som går och wurmar för sig sies, om nättren
sürdeles. Det far hielte-sieg, exercerar, sluter förliebs-
ta succningar emot det blå och stiern-beklädda Himmel-
hwälfvet; gör förtroende af sin olycka och lidande åt al-
la stenar och gat-hörn, lik som hieltar och hieltnor i
Romane vläga görda. Stundom har det en min som
en Björn eller Bödel, stundom som en barinhertig Ci-
tron-flicka, stundom som ett konstigt tiggat-elände ic. ic.
Jag har lärdt så många glosor utur Astree, Clelie, Cleo-
patre, Artamene och flera, at jag kan rått nu skrifa en
våhstalig Roman på fri hand; Men den lärdomen kid-
per jag dyrt nog; Ach Himmel! rått som jag går i min
enfaldighet, så kommer spöket springandes med en snes

Don

Don Quixoter, ruderade, granne, grymme siöder-hiesel-
tar; de falla mig an, som en Jätte ett trall, en Princef-
se-rofware x. och jag är ändå intet annat än en fattig
brandwakt. Det kostar möda att försvara sig; jag tröt-
nar snart med denna leken. Dehutan, efter jag är of lu-
sigt temperament, så kan ni tänka huru det incommo-
derar mig när lusten blir uppsyld med Iris bannor, arier
lamento, madrigaler &c. Ibland heier jag Ferulas,
ibland Lysander, ibland Endemon, och hwem kan min-
nas alt? Ettjet har jag kommit under wåder med, at det-
ta artiga Spöket har förmått några rika läs-lymlar at
stafsa sig kostbara Bibliotheker efter hennes smak; han,
wählnaden sielf, putsar luset åt sina studerande Mata-
dorer hela natten öfwer; Och, när om dagen det lilla
Charnelle-fodret nødgas wancka opp i ett Collegium, el-
ler Contoir, eller Kyrckia, eller annorsiädes, der Perso-
vens namn är engagerat, så håller hon den stora Roman-
siälen sällskap hemma. Det är både yncligt och löjligt
at se huru den ädla Celinde anfäctas, när hon vid sin
Syboga hwälswer i Tanckarna en widlöftig Kärleks-Hi-
storie med sin tappra Celadon, i imitation efter sin Cle-
lie. Men jag tycker at denne, som ålsta hvaran på Ro-
man-wis, aro de obegvämligaste Creatur i Verlden.
Dock kan wähl spöket slå sig löst ibland och göra sina
dyrkare sällskap på ett hemligt recreations-rum = = =
Då kommer jag på de Speculationer at Romanerne haf-
wa samma art som siöhl, Jungfru hertau som flinta
och Cavaillers-Hiertan som fuöfse = =

Ibland flagar Spöket öfwer Swenske tiderna; vi
ärre så fröge at upodla märt språk och smak i dessa läcker-
heter x. x. Men jag tröstar henne: Det är mången,
som med slika nyttiga sofer föradlar en fruktlös tid, den
han siöhl undan ifrån sina torra och gemena tienst-syß-
lor

lor, i hvilka inga ravissante infall och evenementer finnas. Så mycket har jag lärt: en Menniskia kan o-
möjeligen bli beleftrad, mindre dygdig och ädelsint fört
än han fått några dusin Romaner i hufvudet: Då först
kan man åfven döma om Skrif-arter, och kasta bort den
Pedantiska Skohl-wörldnaden för en gammal Cicero och
hans geliker, som gråtlare giöra sig breda med. När
man fått rätt smak i dessa Skrifter, så finner man, at
t. e. Calprenede samlat mera wärltalighet på ett blad,
än berbrde Cicero har i alla sina Traditioner eller Ta-
citus i hela sin Historia. Dersöre ser man at infall utur
Romaner och den arten af lyhl, som har en liten kropp
med 3. alsnars ben, en väsfogel-striet och tupp-hufvud
åfwan på, behagar våra galante Skift-domare som
aldramäst. Summa: den nya, särdeles Fransyse Werl-
den (Tycka Romanerne i högsta respect; lemnade åt sina
Secreterare och Grisetter, som intet förså Fransstan)
hafwa funnit på en konst, at synga all nyttig lärdom in i
dessa behageliga böckren. Här lär man rätta Stats-
grevan, fast ån de äro litet impracticable; här lär man
entretinera Fruentümler, rätt åffa, rätt filja dyad
och odygdt, och kan bli på slutet en chevalier de la triste
figure; nyttig ledamot i samhället, när Romaner blif-
wa fundamental-lagar! Men med ast det, så mör ingen
wärre af detta natt-kåra fällskapet än jag. Käre Herre;
tahlen I wackert vid Spöket, efter Jären så bekante med
det slaget; eller läsen bort det och hjälpen mig. = = =

Patriot. Jag wil tala der om och. = = =

Brandw. Tienst-Spöket dock ville jag gärna bli
af med = = =

Patriot. Ja, God gissme det wore så wähl!

Brandw.

ed ut Brändw. Och de många andra Spöken åsven
sa, som ni vet. Jag läder en sådan motgång här
låre Herré hielpen en fattig bränd-wakt, som har liten
son och ingen natt-ro!

Hvad säger du miti Läkare? Huru Fal mina kunnig
hjälpa den starkars Mammen? Jag tycket dmit din honom.
Wilje vi binda stall at fösa ut våra spöken eller sätta
straf på dem som hyser dem?

Och, angående wäd-eldarna? Jag prisar våra för-
siktigia inrättningar, at hindra och hämma elds-fator,
men mina Patriotiska ögon ho bliswit varse några andra
eldar, som icke göra mindre skada; derpå kem det nuig
före at skrifwa en moraliss brand=ordning; jag beder om
ursäkt; så här begynnes den:

Jag Patriot frödit Bjarkarla-win och pl. v. Se-
soldarare i Swithiod, godt witterligt, at såsom Patrio-
terne mina Herrar ihgg-stöd, gynnare och venner, är
sörekommitt, hurnledes åtskillige före stader i Riket ti-
ma genom hvarje handa moralissa Wäd-Eldar och Mord-
Brännerier, så hafwa de sainteligen fört godt funnit, at
til förekommande där af, utfärda

Jag tänckte tolka deras mening; jag wille sätta
brand-wakter til och förordna dem i fäld, åra och öfwer-
föd i proportion af deras wähl-förhållande. Jag wille
stadga at mina brand-wakter skulle hafwa en Lycka
som heter Förnufft, en strömsa som heter Fjär
för det allmänna, ett Förswar & Gewähr, som kallas
oförskräckt mod, dygd och rena händer.

Jag tänkte förordna de skulle rova: Klockan är
t. e. ett slagen: I redlige, fredlige Swenske
Män; waker och arbeter, medan middagen at
bhingga Swea Lycka warar än; Guds härliga
höga och mäktiga hand, beware vårt Land för
Eld och Brand, för Eld och Brand! Klockan
är ett slagen.

Jag tänckta alswarligen förbiuda i mitt lilla
Patriotiska district, at gå med Eld i mörkret, wa-
ra istif och nitif utan dygdens och förståndets Lius,
at följa Irre-lius, lustar och affikter och så bort åt me-
ra; Men jag fant huru illa jag doget til Lagstifta-
re; Jag ville intet färdeles Förslag på Executo-
rer, förr än lyckan gjör at de aumåhla sig sif-
fe. Jag begynte fruktta för mångahanda obegripli-
git mårnde fuller; efter jag kunde tro, at min lag tor-
de gå emot några starka interessen; eller jag kunde bli-
wa brydder med förfrågningar, eller rasset i hasten fun-
de giöra lagen obrutelig; Jag tänckte vi hafive Lager
nog förr, Sud gifwe vi lefde efter dem! Jag blef rådd
för præjudicata, som torde kunnå citeras emot mig;
Herrar Adyocaterne lära hafwa fundstap der om;
Man kunde draga an för mig ett, som aldrig warit til
eller aldrig wunnit Lags-kraft, och jag ville ändå in-
tet = = = Med ett ord; jag såg mig intet gå ut med den
sysslan, Derafore kuswade jag mina Lagstiftar; Spicetus,
Dock såt jag säga mina Lästare hwad det är för Elds-
faror; som jag är rådder före;

Til exempel: Mordbrännerier, som ofwas af Swen-
sta wälfärdens hatare; du förstår mig, det är på som

ma sätt ; som Tomte-Gubben brukte kattfoten åt draga
Castanierne af glöden. Desse ärö geinenligen utländska
och gullhårgade eidar = = =

Men så kan ock hänta at Swenska Eld-kublor kas-
tas af en infödd mordisk hand, som har sitt hirta utom
landet, fast ån det geimenligen ser i mögg och på långt
håll. Såsom, när den, som skat varg Eld-wackare,
tänder sielf på ett nybygt Manufactorie-Hus, eller för-
hindrar at släcka en Wåd-Eld, eller ler åt branden, el-
ler tycker at hans Krämme-korn wixer. Aldrabast i astan
af sika irrätningar x.

Denighets-elden, som förtärer frukten, inu-
sten och mårgen af vår wålfård och syrckia ; kommer
en sådan eld lös i ett samfund, så måtte Samling och
Rättvisa sätta håret til och tacka Gud hon slipper med
Lifvet, Hus och Egendom gå i grund = = = och lik-
wähl har jag hört at månge lägga sig på detta Handt-
wercket = = = hit hör

Mutor och Afflickter, som svea och bränna wå-
ra Lagar, särdeles Lagstiftarens mening och affeende = =
hårmad

År Afwundsiukan stålt, en farlig eld, som als-
tid söker basta beändelse = = = huru eländigt blir icke
marken bort bränd här af ?

Högsårdö och Lustans Eld förbränner Rikets
reelle ristedom ; för den synja sig in i ett tienst-herta,
så doger hela kroppen til intet ; denna elden fattar ofta
i ett slags Luntor, som heter Snushanar och förtär
på

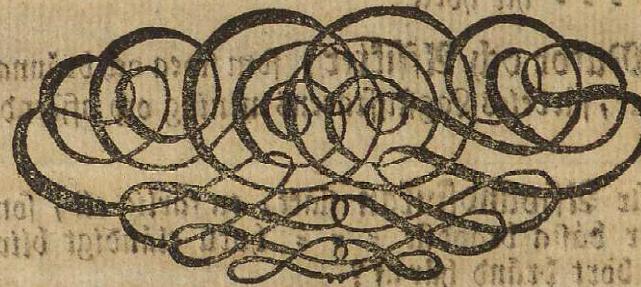

på kort stund en Ågerdom som Far och Barn efter Barn
kunde haft varit af i ewärdesliga tider.

Lättian är ett matt lins och en pvr-eld, som dock
har en genomträngande krafft att förtära alt. Där
den elden komme in lägger man handen i fers, gas-
par och soffver; lättet att gå vind för väg och bli
vindögeligt att rädda något efter alla försläger åro eo
möjliges.

Harpes eller helige elden, som genastigen
har en andaktig röd och ett glimmande af Theologis i-
wer, Sud nade os när den slupper los! Enighet i Re-
ligionen, men utan samwets- twäng; helighet, men
utan tribullningar och raseri åro ett Samhälde's waraktis-
gaste prydning och lycka; men ejes

Sa du vet väl hven det går.

Gittes til sahlu hos Bokhandlaren Herr Lange i stora
Kyrkobrinken och uti Adressse-Contoiret för 2. öre Sif:us
Arct; funnandes och hvem som behagar pränumerera zl Dal.
Kop:mt för he'd året, anmala sig uti Adressse-Contoiret, och
sedan undså alla ifrån begynnelse utkomne Arct.

